

عنوان مقاله:

نقد و بررسی رابطه ادبیات عامیانه با امثال و حکم

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حامد نگهداری - کارشناسی ارشد ادبیات و زبان فارسی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

امثال و حکم فارسی، یکی از مهم ترین بخش های ادبیات کشور ماست که عصاره نظم و نثر ادب فارسی به شمار می رود و از دو منبع تغذیه می شود. یکی اشعار ناب سخنوران که کاربرد زیادی باعث شده آن سخن نظم و یا نثر به مثل تبدیل شود و دیگر فولکور یا ادبیات عامیانه. اصطلاح فرهنگ عامیانه از نیمه قرن نوزدهم عنوان مشترکی بوده برای ضرب المثل ها، تصنیف های شفاهی و رسومات اجتماعی که منحصر یا در اصل بیشتر به طور شفاهی و به شکل تقلدی به صورت مکتوب از نسلی به نسل دیگر رسیده است فرهنگ عامیانه در جامعی رواج داشته و دارد که مردم از سواد خواندن و نوشتن خیلی کم یا اصلا بهره مند نبوده اند، و اما در جوامع باسواد نیز در قالب جوک، داستان ها و بازی با کلمات به صورت شفاهی وجود دارد. می توانیم امثال و حکم را جزء کوچکی از ادبیات عامیانه یا فولکور به شمار آوریم زیرا امثال و حکم شاخه ای از فولکور است و این دو مقوله رابطه مستقیم با هم دارند که نمایانگر یکسانی ساختار امثال و حکم با فولکور است.

کلمات کلیدی:

نقد ادبی، ادبیات عامیانه، امثال و حکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001023>

